

Z RYBÁŘSKÉ PRAXE

Barva očí mu k zelenému kabátku rozhodně sluší

Nejkrásnější zelená

Každý měsíc, každý týden, každý den na rybách mám rád a každý den je jiný, i když budu rybařit na stejném místě. Ale květen je výjimečný měsíc, protože na „mých“ vodách berou líni. Lína mohu samozřejmě chytit i v pěkném dubnu a pak kdykoli v roce, dokud se neochladí, jenže od půlky května je lov línů spojen se spoustou jiných krásných vjemů. Vše vnímám mnohem výrazněji než jindy v roce.

text: Milan Tychler foto: autor

Květen je intenzivní měsíc. Básníci ho považují za měsíc lásky, pálí se čarodějnice a staví májky, je to měsíc mládat a všechno kolem se zelená a bují. Jaro je na vrcholu. Stromy kvetou a tráva už nemůže být zelenější. Přesto je tu ještě jedna zelená, která mému oku lahodí víc. A právě tu mají líni na svých sametových kožíšcích. Rybářům, kteří nerozeznají plotici od perlína, se mohou zdát všichni líni stejní, jenže každá ryba je jiná. I z jedné malé tůňky chytám líny rozdílných barev. Jeden je tmavý s ploutvemi skoro černými, jiný je skoro zlatý. Už několikrát se mi podařilo chytit i rybu s pigmentovou vadou. Půlka těla světle zelená až žlutá a druhá skoro bez barvy.

Lín v květnu – nádherná rybářská romantika se splávkem

Klidné posezení u tiché tůně za rozbřesku nebo západu slunce. Vychutnání si hřejivých paprsků a syté zele-

ně všude kolem... Ráno bylo trochu chladnější, ale ranní mrazíky v půli května už v naší nízké poloze nehrozí. V tomto ohledu je na tom Haná rozhodně lépe než podhůří Jeseníků a Vysočina. Noc byla jasná a hvězdy na obloze se jen mihotaly. Ještě okolo jedenácté v noci jsem vykouknul ven, jestli nenajdu nějakou rousnici na trávníku, který jsem poprvé letos posekal. Mám je! Budou se hodit. Založil jsem i kompost na hnojáčky, ale ti jsou kdovíky. U rybníka v nejzazším koutě, kam se rybáři moc nehrnou, protože musí projít přes malý močál, rozkládám své nádobičko. Ještě teď cítím omamnou vůni konvalinek, jichž je plný lužní les.

Dva proutky se splávky, vidličky, podběrák... Rozložím lehké křesílko tak, abych měl vše po ruce. Je tu mělko, ale vlevo u rákosu je větší hloubka, než to na první pohled vypadá. Metr dvacet! To mi vyhovuje. Podle prvního splávku seřídím hloubku i na tom druhém, na háčky nastražím čiperně

Pokračování čtete v tištěné verzi v Rybářství číslo 5.